

Такий важливий компонент зворотного зв'язку як статистика розгляду звернень громадян присутній лише на двох сайтах (Горлівка та Донецьк). Необхідно відзначити опублікування на всіх сайтах графіку прийому депутатів та міського голови. Недостатнім є відкритість сайтів, з точки зору, прямої (on-line) участі громадськості. Лише на веб-сторінках Донецька та Маріуполя функціонує розділ: інтернет-конференцій та розроблена форма для електронних запитань голові ради.

Результати моніторингових досліджень визначають особливості використання веб-сайтів в системі комунікації представницьких форм самоврядування з громадськістю:

1. Веб-сторінки більшості місцевих рад оновлюються частково і не надають в повному обсязі якісної і оперативної інформації.

2. На більшості сайтів не використовується можливість зворотного зв'язку для членів громади (відсутні електронні зразки документів, форма подання електронних запитань)

3. Недостатня увага місцевої влади до оприлюднення форм звітувань, особливо щодо депутатської діяльності.

Таким чином, досвід використання органами місцевого самоврядування ЗМІ та веб-сайтів для інформаційного зв'язку засвідчує потребу подальшого законодавчого регламентування форм комунікацій. Громадський контроль за управлінською діяльністю через розвиток новітніх технологій є шляхом оптимізації і роботи місцевих органів влади і розширенням взаємозв'язку між населенням, потенційними отримувачами результатів управлінських рішень, і владою, суб'єктами здійснення управління.

Тетяна Бердій

Державний економіко - технологічний університет транспорту, Київ

ВПЛИВ СУСПІЛЬНИХ ІДЕАЛІВ НА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ В США

Цілком очевидним є те, що соціокультурний контекст детермінує успішний економічний розвиток тієї чи іншої країни, а також здійснює вплив на зміст, принципи та методи управління. Управління являє собою складний процес взаємодії об'єкта і суб'єкта, (держави, підприємства, колективу, особистості). Суб'єкт і об'єкт управління органічно пов'язані із системою соціально-політичних, економічних, культурних та інших відносин. Структура і зміст державного управління в США ґрунтуються на американській моделі управління бізнесом.

В американському стилі управління і системі цінностей особистість є самоціллю розвитку суспільства. Один із основних ідеалів американської культури – це індивідуалізм. Його духовним джерелом є віровчення і етика протестантизму. Незважаючи на сучасний релігійний плюралізм, США за своєю ментальністю - протестантська країна. Саме протестантська культура перших громад переселенців виступила рушійною силою успішного економічного і культурного розвитку, саме під її впливом сформувалися ліберальні принципи управління. Форми американського протестантизму суттєво різняться між собою, але мають спільні ідеї: віру в спасіння через особисту віру і «можливості другого народження», визнання авторитету Святого Письма, впевненість у безпосередньому і вільному спілкуванні людини з Богом, демократичні принципи організації і функціонування релігійних громад.

Американці прагнуть до створення і збереження своєї власної індивідуальності під впливом ідеї, що Бог створив людей неповторними, ексклюзивними. Вони вважають за краще самими бути собі господарями, що знаходить відображення в культурі управління. Персоналізм є характерною рисою державного управління. Управлінці мають бути людьми, які діють із власної ініціативи і не покладаються на інших, беручи на себе особисту відповідальність за самостійно прийняте, ухвалене рішення.

Як зазначав М.Вебер, доктрина богообраності і етика праці протестантизму стимулювали підприємницьку ініціативу, стверджували нове ставлення до багатства і до власності [1]. Останнє призвело до утвердження одного з основоположних принципів сучасного суспільства: принципу недоторканності приватної власності. Приватна власність виявилася потужним стимулятором ділової та трудової активності людини, динамічного розвитку суспільного виробництва. Цінностями стали визнаватися індивідуальна ініціатива, здатність до розумного ризику, готовність самостійно приймати рішення і відповідати за свої дії.

Приватна власність стала основою економічної самодостатності, що обмежило роль держави. Основним положенням вважається те, що найменший уряд – це найкращий уряд. Держава не повинна втручатися у сферу володіння власністю. Вона може контролювати використання власності з метою захисту

інших власників майна, але так як бізнес-етика в США досить міцно прив'язана до правової системи, то без належної правової процедури і сплати компенсації за відчуження майна це зробити неможливо.

Основою економічної діяльності і пріоритетом американського суспільства є конкуренція. Вона виступає інструментом управління, який використовується для підвищення ефективності і результативності праці. На думку Г. Райта, успіх у конкуренції посилює бажання індивіда здобути визнання через досягнення у конкурентному середовищі [3].

Для професій державного управління в США розроблено два кодекси етики. Кодекси етики – це сукупність норм та правил, складених в довільній формі для регуляції відносин в тій чи іншій професійній сфері.

Перший кодекс етики Міжнародна асоціація адміністраторів міст (нині Міжнародна асоціація управління міст / округів (ICMA)) опублікувала в 1924р. Рішенням Конгресу У 1958 р. був прийнятий кодекс поведінки державних службовців на федеральному рівні. У 1981 р. Американське товариство державного управління (ASPA), після шестирічного обговорення, розробило систему моральних принципів, які були включені в перший кодекс етичних норм даного суспільства в 1984 р.

В цих кодексах передбачені заходи щодо їх дотримання, згідно з якими заохочується перевірка виконання та взаємоконтроль членів товариств, а також порушникам правил гарантується відповідна процедура розслідування до прийняття будь-яких дисциплінарних заходів.

Таким чином, модель державного управління в США сформулювалася в контексті суспільних ідеалів, які мають свої витoki в протестантизмі.

1. Вебер М. Протестанская этика и дух капитализма. - М.: Прогресс, 1998 – 453 с.;
2. Грейсон Д., О'Делл К. Американский менеджмент на пороге XXI века. – М, 1991 – 324 с.;
3. Райт Р. Державне управління. - К.: Основи, 1994 – 191 с.

Олена Шаповалова

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»